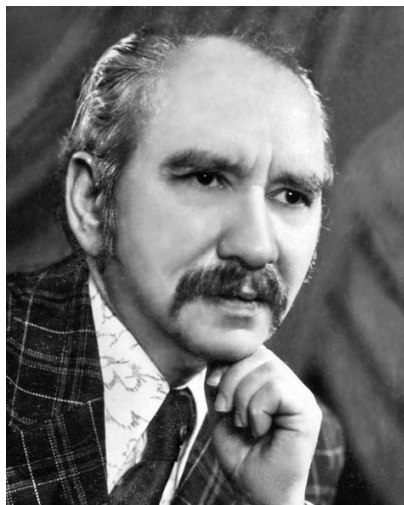

КРАСІВСЬКИЙ Зиновій Михайлович (12. 11. 1929, с. Витвиця, нині Долин. р-ну Івано-Фр. обл. — 20. 09. 1991, смт Моршин Стрий. міськради Львів. обл., нині місто Стрий. р-ну) — поет, громадський діяч. Чоловік [О. Антонів](#). Член Укр. Гельсин. групи (1979). Орден «За мужність» 1-го ступеня (2006, посмертно). Закін. Львівський університет (1962). У 1945 і 1947 тікав під час виселення його родини до Казахстану за співпрацю з ОУН. Таємно перебував у Львові. У березні 1949 заарешт., засудж. до 5-ти р. таборів і довіч. заслання. Покарання відбував в Архангел. обл. (РФ). 1953 амністов., працював у шахті в м. Караганда (Казахстан), дбав про відкриття укр. шкіл, сприяв створенню укр. книгарні. 1959 знову заарешт., утік до Львова, де працював у бібліогр. відділі ЛНБ, від 1962 учителював. Співзасн. Укр. нац. фронту (1964), програма якого передбачала мирні методи боротьби за незалежність України; ред. і друкар машинопис. ж. «Воля і Батьківщина» (1964–66). Резонансу набув «Меморандум УНФ XXIII з'їздові КПРС» з вимогою переосмислити нац. проблеми в СРСР, припинити арешти й переслідування укр. інтелігенції, ввести укр. мову в громад. і культурні установи УРСР. 24 березня 1967 заарешт., за звинуваченням у антирад. діяльності засудж. до 5-ти р. тюрми, 7-ми р. таборів, 5-ти р. заслання. Покарання відбував у Владимир. в'язниці (РФ), де написав поет. зб. «Невільницькі плачі», що 1984 вийшла друком у Лондоні завдяки [Ю.-А. Вудці](#) (перевид. 1995 у Львові). 1972 відправл. на примус. лікування до психіатр. лікарні в м. Смоленськ (РФ), від 1976 — у Львові.

Відтоді К. опікувалася [А. Акагоші](#). 1978 звільн., мешкав у Моршині. Домагався права емігрувати. 12 березня 1980 заарешт. і відправл. у с. Кучино Перм. обл. добувати покарання за вироком 1967 — 8 місяців

таборів, а 5 р. заслання — у Тюмен. обл. (обидві — РФ). 1985 повернувся до Львова. Від 1988 — секр. Укр. Гельсин. спілки. Один із засн. політ. об'єдн. «Державна самостійність України» (1990), засн. політ. ж. «Українські проблеми» (м. Стрий, 1991). Наприкінці життя опікувався відновленням УГКЦ, керував будівництвом жін. монастиря у с. Гошів (Долин. р-н Івано-Фр. обл.). Від 1990 очолював Провід ОУН. Автор рукопис. зб. «На сполох», «Литаври», «Месник» (усі створ. у 1950–60-х рр.), істор. роману «Байда» (1965–66, не закін.), поеми «Тріумф Сатани» (кін. 1960 — поч. 1970-х рр.). Творчість К. пройнята болем за долю України, непримиренністю до будь-якої форми рабства, відразою до духов. сервілізму. Упорядковано кн. листування К. із А. Акагоші «Перегук двох над безвістю» (Х., 1995), а також за її мотивами створ. виставу «У. Б. Н.» (Нац. укр. драм. театр ім. М. Заньковецької, Львів, 2000, реж. М. Гринишин). Ім'ям К. названо вулиці у Моршині й Витвиці, де також 1995 встановлено пам'ятник (скульптор Б. Романець).

Рекомендована література

1. В-а Л. На Медісон авеню цікавляться долею українця (З. Красівського) // Свобода. 1981, 30 груд.;
2. Караванський С. З. Красівський: сміливець, в'язень, поет // Віра. 1984. Ч. 4;
3. За правду і волю України // Вільне слово. 1985, 1 черв.;
4. Менделевич Й. Спогад про українських політв'язнів // Сучасність. 1985. Ч. 7–8;
5. Маринович М. Ним в усьому керувала любов // Укр. проблеми. 1992. № 4;
6. Якібчук-Боринська М. З батьківської хати – у невольничий світ. З. Красівський: життя і творчість // Визв. шлях. 1992. Кн. 10–12;
7. Гнатюк І. Розіпнутий біль // ЛУ. 1992, 6 лют.;
8. Королишин С. Вірний син України Зеновій Красівський // Шлях перемоги. 1994, 10 груд.;
9. Зайцев Ю. «Дозволь за тебе вмерти, Україно» // Високий Замок. 1994, 22 листоп.;
10. Його ж. Життя в вінок безсмертя України // Когут Б. Невольницькі плачі. Л., 1995;
11. Заливаха П. Спогади про побратима // Свіча. Долина, 1995, 9 листоп.;
12. Коваль Р. Він належав до касти героїв // Незборима нація. 1995. № 17–18;
13. Сверстюк Є. Добрий лицар у старому панцері // Сверстюк Є. На святі надій. К., 1999;
14. Юсип Д. Зиновій Красівський: Сторінками життя і

творчості. Ів.-Ф., 1999;

Д. Ця Богом послана Голгофа. Ів.-Ф., 2000;

15. Український національний фронт: Дослідж., док., мат. Л., 2000;

17. Жага і терпіння: З. Красівський у долі укр. народу. К., 2005.

16. Юсип Д. «Він вічно скавав на чорному коні..!» // Юсип

[Ю. Д. Зайцев](#)

Бібліографічний опис:

Красівський Зиновій Михайлович / Ю. Д. Зайцев // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2014. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-2814>. – Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).